

Ročník 1991

Zbierka zákonov

ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

ČESKEJ REPUBLIKY / SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 10

Rozoslaná 1. februára 1991

OBSAH:

46. Zákon o zvyšovaní dôchodkov
47. Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii
48. Vyhláška ministerstva zdravotníctví České republiky o očkování proti prenosným nemocem
49. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania
50. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky, ktorou sa určujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie
51. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky, ktorou sa určujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov, ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou
52. Oznámenie Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa určuje výška odmeny predsedom a členom komisii pre privatizáciu národného majetku a licitátorom
53. Oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa mení výnos o osobitných paušálnych cestovných náhradách pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva
54. Oznámenie hlavného arbitra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky o vydaní výnosu o odchylnom určení príslušnosti pre rozhodovanie niektorých sporov

Opatrenia federálnych orgánov a orgánov republík

Usnesení České národní rady o schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1990 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

46**Z Á K O N**

z 29. januára 1991

o zvyšovaní dôchodkov

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

§ 1

Tento zákon upravuje zvyšovanie dôchodkov z dôchodkového zabezpečenia, a to starobných, invalidných, čiastočných invalidných dôchodkov, dôchodkov za výsluhu rokov, vdovských a sirotských dôchodkov.

P R V Á Č A S Ť**ZVÝŠENIE DÔCHODKOV**

§ 2

(1) Od splátky dôchodku splatnej po 28. februári 1991 sa vyplácané dôchodky a dôchodky priznané do 31. decembra 1991 zvyšujú o 8 %.

(2) K percentu zvýšenia dôchodku uvedenému v odseku 1 sa pri dôchodkoch priznaných do 31. decembra 1978 pripočítajú ďalšie 3 %, pri dôchodkoch priznaných od 1. januára 1979 do 31. decembra 1985 ďalšie 2 % a pri dôchodkoch priznaných od 1. januára 1986 do 30. septembra 1988 ďalšie 1 %.

(3) Základom zvýšenia dôchodkov podľa odsekov 1 a 2 je mesačná suma dôchodku, na ktorú má občan nárok ku dňu, od ktorého sa dôchodok zvyšuje.

(4) Rokom priznania starobného, invalidného a čiastočného invalidného dôchodku a dôchodku za výsluhu rokov sa rozumie rok, do ktorého spadá deň, od ktorého sa dôchodok priznal, pokiaľ nárok naň trval nepretržite až do dňa, od ktorého zvýšenie dôchodku patrí. Rokom priznania vdovského a sirotského dôchodku sa rozumie rok priznania dôchodku, z ktorého boli tieto dôchodky vymerané, alebo rok úmrtia občana, ak nebol požívateľom dôchodku.

(5) Za dôchodky priznané k 30. septembru 1988 sa považujú aj dôchodky vyplácané od neskoršieho dátumu, ak nárok na ne vznikol pred 1. októbrom 1988 a boli vypočítané podľa zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení, ak ide o

- a) starobné dôchodky občanov, ktorí neboli po vzniku nároku na tento dôchodok nepretržite zamestnaní, alebo
- b) starobné, invalidné alebo čiastočné invalidné dôchodky občanov, ktorým sa nemocenské vyplácalo ešte po 30. septembri 1988.

(6) Suma zvýšenia dôchodku je najmenej

- a) 190 Kčs mesačne, ak ide o starobné a invalidné dôchodky alebo dôchodky za výsluhu rokov,
- b) 114 Kčs mesačne, ak ide o vdovský dôchodok,
- c) 95 Kčs mesačne, ak ide o sirotský dôchodok obojstranne osirelého dieťaťa alebo o čiastočný invalidný dôchodok,
- d) 57 Kčs mesačne, ak ide o sirotský dôchodok jednostranne osirelého dieťaťa,
- e) polovicu súm uvedených v písmenách a) až d), ak ide o dôchodok upravený pre súbeh s iným dôchodkom.

(7) Ustanovenia odseku 6 písm. a) a b) sa nevzťahujú na starobné dôchodky,¹⁾ dôchodky za výsluhu rokov alebo vdovské dôchodky krátené pre súbeh s príjmom zo zárobkovej činnosti.

(8) Vdovské a sirotské dôchodky sa nezvyšujú, ak boli vymerané z dôchodkov zvýšených podľa odseku 1.

§ 3

Zvýšenie dôchodkov, ktoré sú jediným zdrojom príjmu

(1) Hranice dôchodkov, ktoré sú jediným zdrojom príjmu, sú podľa § 54 ods. 1 a § 68 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb. a zákona č. 180/1990 Zb. (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) 1440 Kčs mesačne a podľa § 54 ods. 2 a § 68 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení 2400 Kčs mesačne.

(2) Dôchodky vyplácané ku dňu účinnosti tohto zákona, ktoré boli upravené ako jediný zdroj príjmu, sa zvýšia bez žiadosti od splátky dôchodku splatnej po 28. februári 1991.

(3) Starobné, invalidné a vdovské dôchodky a sirotské dôchodky obojstranne osirelých detí, ktoré neboli dosiaľ upravené ako jediný zdroj príjmu a nedosahujú výšku ustanovenú v odseku 1, sa upravujú na žiadosť najskôr od splátky dôchodku splatnej po 28. februári 1991.

§ 4

Zvýšenie sociálnych dôchodkov

(1) Výška sociálneho dôchodku podľa § 52 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení je najviac 1440 Kčs mesačne u jednotlivca a najviac 2400 Kčs mesačne, ak je na taký dôchodok odkázaný aj rodinný príslušník.

(2) Sociálne dôchodky podľa § 52 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení sa môžu priznať alebo zvýšiť až do súm uvedených v odseku 1 na žiadosť najskôr od splátky dôchodku splatnej po 28. februári 1991.

Spoločné ustanovenia

§ 5

(1) Pri súbehu nárokov na viac dôchodkov sa posudzuje nárok na zvýšenie pri každom dôchodku samostatne.

(2) Zvýšenie dôchodku patrí aj nad najvyššie výmery dôchodku alebo úhrnu dôchodkov a nad najvyššie výmery určené pre súbeh dôchodku alebo úhrnu dôchodkov a zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť; výška dôchodku alebo úhrnu dôchodkov včítane zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť nesmie však po zvýšení podľa tohto zákona presiahnuť sumu 3800 Kčs mesačne.

(3) Zvýšenie sa zlučuje s dôchodkom, ku ktorému patrí, a tvorí s ním naďalej jeden celok.

(4) Zvýšenie dôchodku patrí od splátky dôchodku splatnej po dni, od ktorého sa dôchodok zvyšuje.

1) § 3 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 118/1988 Zb. o mimoriadnom poskytovaní starobného dôchodku.

§ 6

(1) Ak je dôchodok patriaci ku dňu splátky dôchodku v mesiaci, do ktorého spadá deň, od ktorého sa dôchodky zvyšujú, upravený pre súbeh s iným dôchodkom alebo s príjmom zo zárobkovej činnosti, určí sa suma zvýšenia z mesačnej výšky vyplácaného dôchodku. Pri prvej zmene výšky vyplácaného dôchodku, ktorá súvisí s dôvodmi zníženia dôchodku, patrí zvýšenie dôchodku odo dňa tejto zmeny.

(2) Ak sa dôchodok v mesiaci, do ktorého spadá deň, od ktorého sa dôchodky zvyšujú, nevypláca, určí sa suma zvýšenia podľa výšky prvej splátky dôchodku vyplatenej po dni účinnosti tohto zákona.

§ 7

(1) Ak ide o dôchodok upravený ako jediný zdroj príjmu podľa § 54 a 68 zákona o sociálnom zabezpečení, patrí suma zvýšenia k výške dôchodku pred takou úpravou.

(2) Pri čiastkových dôchodkoch priznaných podľa medzinárodnej zmluvy sa suma zvýšenia určuje podľa výšky dôchodku vyplácaného tuzejským platcom.

§ 8

Ak nie je v tejto časti zákona ustanovené inak, platí o zvýšení dôchodkov obdobne zákon o sociálnom zabezpečení.

D R U H Á Č A S Ť**PODMIENKY A SPÔSOB PRAVIDELNÉHO ZVYŠOVANIA DÔCHODKOV**

§ 9

Dôchodky uvedené v § 1 sa opätovne a bez meškania zvýšia, najskôr však po uplynutí troch 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

47**Z Á K O N**

z 30. januára 1991,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1 včítane nadpisu znie:

mesiacov od posledného zvýšenia dôchodkov, ak od tohto zvýšenia je rast životných nákladov aspoň 10 % alebo rast priemernej mzdy aspoň 5 %.

§ 10

(1) Pevné sumy zvýšenia dôchodkov sa určia s prihliadnutím na rast životných nákladov a percentá zvýšenia dôchodkov s prihliadnutím na rast priemernej mzdy.

(2) Rast životných nákladov a rast priemernej mzdy sa zisťujú podľa štatistických údajov Federálneho štatistického úradu a na účely odseku 1 aj z predpokladaného rastu v nasledujúcich šiestich mesiacoch.

(3) Pevné sumy a percentá zvýšenia dôchodkov ustanoví osobitný zákon so zreteľom na rozdiel medzi skutočným rastom životných nákladov a priemernej mzdy a rastom predpokladaným pri určení predchádzajúceho zvýšenia dôchodkov.

§ 11

Pre zvýšenie dôchodku podľa § 9 a 10 platia ustanovenia § 2 ods. 3 a § 5 až 8 obdobne.

T R E T I A Č A S Ť**ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

§ 12

Zrušuje sa § 160 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb.

§ 13

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. marcom 1991.

„§ 1

Účel zákona

(1) Účelom zákona je zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti rešpektujúcej občianske politické práva a slobody zaručené ústavou a vyjadrené v medzinárodných dokumentoch a medzi-

národných právnych normách zákon označoval za trestné, umožniť rýchle preskúmanie prípadov osôb takto protiprávne odsúdených v dôsledku porušovania zákonnosti na úseku trestného konania, odstrániť neprimerané tvrdosti v používaní represie, zabezpečiť neprávom odsúdeným osobám spoločenskú rehabilitáciu a primerané hmotné odškodnenie a umožniť zo zistených nezákonností vyvodiť dôsledky proti osobám, ktoré platné zákony vedome alebo hrubo porušovali.

(2) Činy, ktoré smerovali k uplatneniu práv a slobôd občanov zaručených ústavou a vyhlásených vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v nadväzujúcich medzinárodných paktach o občianskych a politických právach, boli československými trestnými zákonmi vyhlásené za trestné v rozpore s medzinárodným právom a medzinárodnému právu odporovalo aj ich trestné stíhanie a trestanie.“

2. § 2 ods. 1 sa dopĺňa písmenami g) a h), ktoré znejú:

„g) podľa § 153, 155, 156 a 157 zákonného článku V trestného zákona o zločinoch a prečinoch z roku 1878, pre zločiny vzbury spáchanej vo vzťahu k ochrane náboženskej slobody;

h) podľa § 2 a 4 zákonného článku XL z roku 1914 o trestnej ochrane úradov, pre trestné činy zhrknutia spáchané vo vzťahu k ochrane náboženskej slobody.“

3. § 2 ods. 2 znie:

„(2) Rozhodnutie o tom, či a do akej miery je odsúdený zúčastnený na rehabilitácii, urobí súd aj bez návrhu. Ak sa vzťahuje rehabilitácia podľa odseku 1 len na niektorý z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, určí súd podľa vzájomného pomeru závažnosti primeraný trest za trestné činy rehabilitáciou nedotknuté alebo od určenia primeraného trestu upustí. Inak trestné stíhanie zastaví.“

4. § 2 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Ak boli rozhodnutia vydané v pôvodnom konaní, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce zrušené v plnom rozsahu, môže sťažnosť podať len prokurátor.“

5. § 3 ods. 1 znie:

„(1) Proti rozhodnutiu podľa § 2 ods. 2 môže prokurátor v lehote 60 dní odo dňa jeho oznámenia podať námietky, najmä ak:

a) skutok, ktorý je predmetom rozhodnutia, sa mal posúdiť podľa iného ustanovenia, na ktoré sa rehabilitácia zo zákona nevzťahuje;

b) skutok smeroval k presadeniu fašistických alebo obdobných cieľov alebo bol spáchaný v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný všeobecne trestný čin alebo vyhnúť sa zodpovednosti za taký čin;

c) skutok mal za následok smrť, ťažkú ujmu na zdraví alebo škodu veľkého rozsahu alebo;

d) k postihu skutku je alebo bola Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná medzinárodnou zmluvou.

Námietky môže prokurátor vzniesť aj v sťažnosti podľa § 2 ods. 3.“

6. V § 4 písm. c) znie:

„c) podľa prvej hlavy a druhej hlavy prvého oddielu osobitnej časti zákona č. 86/1950 Zb. v znení zákonov ho meniacich a dopĺňajúcich, ďalej pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 a 266, vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270, pre trestný čin zbehnutia podľa § 273 ods. 3 a pre trestný čin spoločenstva sa na zbehnutie podľa § 275 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona.“

7. § 4 sa dopĺňa písmenom f), ktoré znie:

„f) podľa druhého oddielu zákona č. 19/1855 r. z.“

8. V § 5 ods. 1 sa za slovo „druha“ vkladajú slová „alebo na návrh osoby, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli rozhodnutím dotknuté.“

9. § 10 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Odsúdený musí mať obhajcu aj vtedy, ak nie je známy jeho pobyt. Obhajca má rovnaké práva ako odsúdený. V takom prípade stačí doručiť písomnosti obhajcovi.“

10. V § 15 ods. 1 sa na záver pripája táto veta:

„Pri hlavnom pojednávaní sa ustanovenie § 11 použije obdobne.“

11. V § 19 ods. 1 sa za slová „v osobitnom predpise“ dopĺňa odkaz „1)“, ktorý znie:

„1) Vyhláška Ministerstva spravodlivosti ČSR č. 66/1980 Zb., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov trestného konania. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SSR č. 70/1980 Zb., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov trestného konania.“

12. V § 22 sa za slová „zistil ako dôvodný“ vkladajú slová „alebo ktorý sa zúčastňuje na rehabilitácii zo zákona“.

13. V § 23 ods. 1 písm. c) znie:

„c) náhradu trov trestného konania vo výške 200 Kčs, výkonu väzby vo výške 600 Kčs za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 150 Kčs za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov.“

14. § 23 ods. 3 znie:

„(3) Odškodnenie v plnom rozsahu sa poskytuje len vtedy, ak bolo odsudzujúce súdne rozhodnutie úplne zrušené podľa druhého alebo piateho oddielu alebo také rozhodnutie bolo úplne zrušené podľa tretieho oddielu a poškodený bol oslobodený spod obžaloby. Ak dôjde len k čiastočnej zmene odsudzujúceho súdneho rozhodnutia, poskytnú sa odškodnenie len so zreteľom na rozdiel medzi trestami vykonanými na základe pôvodného rozsudku a ustanovenými

primeranými trestami alebo novouloženými trestami.“.

15. § 24 ods. 1 znie:

„(1) Pri uplatňovaní nárokov podľa § 23, 26 a 27 sa postupuje podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.“.

16. § 25 ods. 7 znie:

„(7) Poškodený môže žiadať, aby sa mu namiesto nárokov vyplývajúcich z ustanovení predchádzajúcich odsekov poskytli mesačné príplatky k dôchodku v sume:

- a) 20 Kčs za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom poškodený vykonával práce za mimoriadne ťažkých pracovných podmienok, ktoré by odôvodňovali ich posudzovanie ako zamestnanie I. alebo II. pracovnej kategórie,
- b) 15 Kčs za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody v ostatných prípadoch.

Príplatok k dôchodku sa poskytuje od 1. 7. 1990, ak bol poškodený k tomuto dňu požívateľom dôchodku. Ak sa stane poškodený požívateľom dôchodku po tomto dni, poskytuje sa príplatok k dôchodku od priznania dôchodku. Príplatok k dôchodku sa vypláca len do výšky, ktorá spolu s dôchodkom neprevyšuje najvyššiu výmeru starobného dôchodku ustanovenú osobitným predpisom.²⁾“.

17. § 25 sa dopĺňa odsekmi 8 a 9, ktoré znejú:

„(8) Ustanovenia odsekov 1, 2, 3, 6 a 7 sa použijú obdobne pre úpravu výšky dôchodkov, z ktorej sa vymerali vdovský a sirotsky dôchodok, a pre poskytovanie príplatkov k týmto dôchodkom. Výška príplatku k vdovskému dôchodku je 60 %, k sirotskému dôchodku, ak ide o obojstranne osirelé dieťa 50 % a ak ide o jednostranne osirelé dieťa 30 % zo súm ustanovených v odseku 7.

(9) Výška dôchodku podľa odseku 8 sa upraví s účinnosťou od 1. 7. 1990 tým pozostalým, ktorí k tomuto dňu boli požívateľmi vdovského alebo sirotského dôchodku. Ak sa stane pozostalý požívateľom vdovského alebo sirotského dôchodku po tomto dni, upraví sa výška dôchodku až od jeho priznania. Obdobne sa postupuje aj pri poskytovaní príplatkov k dôchodku podľa odseku 8.“.

18. § 26 znie:

„§ 26

Právo žiadať odškodnenie prechádza na dedičov poškodeného, pokiaľ sú nimi deti, manžel, rodičia,

a ak ich niet, súrodenci, s výnimkou nárokov, ktoré podľa Občianskeho zákonníka zanikajú smrťou poškodeného.“.

19. § 27 znie:

„§ 27

Ak došlo k rehabilitácii poškodeného, na ktorom sa vykonal trest smrti alebo ktorý zomrel vo väzbe, výkone trestu odňatia slobody alebo pri inom nezákonnom zbavení osobnej slobody v súvislosti s činmi uvedenými v § 1, patrí oprávneným osobám popri nárokoch, ktoré na ne prešli podľa § 26, jednorazové odškodnenie vo výške 100 000 Kčs. Nárok na výplatu tejto sumy má osoba, ktorej zomretý poskytoval alebo bol povinný poskytovať výživu. Ak vznikne tento nárok viacerým osobám, rozdelí sa uvedená suma medzi ne rovnakým dielom.“.

20. V § 30 ods. 2 sa na záver ustanovenia pripája text tohto znenia: „Tomuto postupu nebráni skutočnosť, že Najvyšší súd vec rozhodol na sťažnosť pre porušenie zákona.“.

21. § 30 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Pre odškodnenie sa použije obdobne ustanovenie šiesteho oddielu tohto zákona.“.

22. V § 33 ods. 2 sa za slová „zbavených osobnej slobody“ vkladajú slová „alebo majetku“.

23. § 34 znie:

„§ 34

Ustanovenia šiesteho oddielu tohto zákona sa primerane použijú aj v prípadoch, keď vo veciach, na ktoré sa vzťahuje druhý, tretí a piaty oddiel tohto zákona, bol rozsudok úplne alebo čiastočne zrušený do dňa účinnosti tohto zákona na základe mimoriadneho opravného prostriedku podaného podľa Trestného poriadku alebo podľa zákona č. 82/1968 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení zákona č. 70/1970 Zb. Nárok na odškodnenie treba uplatniť do 1. marca 1993, inak zaniká.“.

Čl. II

(1) Plnenia podľa § 27 zákona č. 119/1990 Zb., ktoré už boli vyplatené, sa započítajú na jednorazovú náhradu podľa tohto ustanovenia, v znení čl. I bodu 19 tohto zákona.

(2) Odškodnenia vyplatené z rovnakých dôvodov podľa iných predpisov sa započítajú na odškodnenia vyplatené podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení tohto zákona.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. marcom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

2) § 24 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

48

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky

ze dne 29. ledna 1991

o očkování proti přenosným nemocem

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 70 odst. 1 písm. c) a § 71 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1

Úvodní ustanovení

Touto vyhláškou se upravuje postup při provádění povinného očkování proti přenosným nemocem u jednotlivých druhů očkování, stanovených právními předpisy.¹⁾

Pravidelné očkování

§ 2

Očkování proti tuberkulóze

(1) Základní očkování proti tuberkulóze se provede nejdříve čtvrtý den a nejpozději v šestém týdnu po narození dítěte.

(2) Přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to třeba podle výsledku tuberkulinové zkoušky provedené ve čtrnáctém roce věku dítěte.

(3) U osob mladších 30 let, které jsou vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou v rodinném prostředí, se provádějí zkoušky v ročních lhůtách a negativně reagující osoby se přeočkují.

§ 3

Očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli

(1) Základní očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provádí u dítěte v době od započatého devátého týdne života tak, aby poslední dávka byla dána dříve, než dosáhne prvního roku života.

(2) Přeočkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provede v kalendářním roce, v němž dítě dosáhne třetího roku života a pak v šestém roce života.

(3) Další přeočkování proti tetanu se provede ještě ve čtrnáctém roce života a pak vždy v desátém roce po předchozím přeočkování.

§ 4

Očkování proti přenosné dětské obrně

(1) Základní očkování proti přenosné dětské obrně se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den desátého týdne, nejpozději před uplynutím osmnáctého měsíce života.

(2) Přeočkování se provede v kalendářním

roce následujícím po roce, v němž bylo provedeno základní očkování, a dále u dětí ve třináctém roce života.

§ 5

Očkování proti spalničkám a příušnicím

(1) Základní očkování proti spalničkám a příušnicím se provede živou očkovací látkou, a to nejdříve první den patnáctého měsíce života; očkuje se kombinovanou očkovací látkou.

(2) Přeočkování se provede za šest až deset měsíců po provedeném základním očkování, pokud lékař, který provádí očkování, nestanoví se zřetelem na zdravotní stav dítěte (např. horečnaté onemocnění) pozdější termín.

§ 6

Očkování proti zarděnkám

Očkování proti zarděnkám se provádí živou očkovací látkou u dětí, které dovršily druhý rok svého života a u dívek znovu ve dvanáctém roce života.

Zvláštní očkování

§ 7

U osob, které jsou při své pracovní činnosti vystaveny zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou, virovou hepatitidou B, chřipkou a vzteklinou, se provede základní očkování, popřípadě přeočkování proti těmto nemocem před započatím takové činnosti; přeočkování proti tuberkulóze se provede, je-li to podle výsledku imunologické zkoušky potřebné.

§ 8

(1) Podle § 7 jsou povinni podrobit se očkování proti:

- a) tuberkulóze osoby činné na odděleních tuberkulózy a respiračních nemocí, patologie, soudně lékařských a v laboratořích pro mikrobiologickou diagnostiku tuberkulózy zdravotnických zařízení, dále osoby činné ve veterinárních zařízeních a při ošetřování, popřípadě porážení zvířat stížených tuberkulózou, jakož i jiné osoby, které v důsledku svého zaměstnání přicházejí do přímého styku s tuberkulózou lidí nebo zvířat;
- b) virové hepatitidě B osoby činné na hemodialyzačních a imunologických pracovištích, odděleních klinické hematologie, klinické biochemie,

1) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.
Vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

infekčních, interních, chirurgických, ortopedických, urologických a anesteziologicko-resuscitačních odděleních, v laboratořích pro diagnostiku virových hepatitid zdravotnických zařízení, studující lékařských fakult a zdravotnických škol;

- c) vzteklině osoby činné v laboratořích, kde se pracuje s virulentními kmeny virů vztekliny;
- d) chřipce osoby činné ve zdravotnictví, v zařízeních sociální péče, v ozbrojených silách, ozbrojených bezpečnostních sborech a bezpečnostních službách a osoby činné v hornictví, energetice, dopravě a dalších významných hospodářských oblastech.

(2) Osoby, které byly očkovány proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) se počínaje rokem 1992 přeočkují po uplynutí čtyř let od ukončení základního očkování jednou dávkou očkovačích látek proti virové hepatitidě B. Tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, je možné zahájit toto přeočkování již v roce 1991.

(3) Tam, kde jsou vytvořeny podmínky pro vyšetřování anti HBs protilátek, se u osob očkováných proti virové hepatitidě B podle odstavce 1 písm. b) provede toto vyšetření za jeden až dva měsíce po poslední dávce základního očkování. Osoby, u kterých se zjistí hladiny anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, se přeočkují za šest měsíců jednou dávkou očkovačích látek; za dva měsíce po tomto přeočkování se provede znovu vyšetření anti HBs protilátek. Pokud po tomto vyšetření bude hladina anti HBs protilátek nižší než 0,1 IU/ml, očkovaná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nálezem upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(4) U osob, které byly přeočkovány podle odstavce 2, se provede tam, kde jsou pro to vytvořeny podmínky, za jeden až dva měsíce po přeočkování, vyšetření anti HBs protilátek. Pokud hladiny anti HBs protilátek budou nižší než 0,1 IU/ml, přeočkováná osoba se na tuto skutečnost a nutnost zvýšené ochrany před nálezem upozorní a dále se v přeočkování nepokračuje.

(5) Očkování proti virové hepatitidě B se nemusí podrobit osoby s prokazatelně prožitým onemocněním virovou hepatitidou B a osoby s titrem protilátek proti HBsAg přesahujícím 0,1 IU/ml.

(6) Očkování proti virové hepatitidě B je předpokladem pro výkon práce na stanovených odděleních a pracovištích zdravotnických zařízení [odstavec 1 písm. b)].

(7) Na pracovištích hemodialyzační, na oddělení klinické biochemie a na infekční oddělení zdravotnického zařízení smějí být osoby, které u nich nebyly dosud činné, zařazeny nejdříve po podání druhé dávky očkovačích látek a na ostatní pracoviště a oddělení zdravotnického zařízení uvedené v § 8 odst. 1 písm. b) po podání první

dávky očkovačích látek za předpokladu, že očkování bude v předepsaných termínech ukončeno. Není-li to z provozních a organizačních důvodů možné, lze ve výjimečných případech očkování zahájit neprodleně po nástupu na pracoviště při současně aplikaci jedné dávky preparátu Hepaga.

(8) Odmítne-li osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B podrobit se očkování, sepíše s ní vedoucí oddělení (pracoviště) prohlášení podle přílohy této vyhlášky, které se připojí k jejímu zdravotnímu záznamu; dále se postupuje podle zákoníku práce.

(9) V pochybnostech, zda jde o osoby povinné podrobit se zvláštnímu očkování, rozhodne příslušný orgán hygienické služby.²⁾

§ 9

Mimořádné očkování

(1) Vznikne-li nebezpečí epidemie nebo vyžadují-li to jiné důležité zdravotní zájmy, hlavní hygienik České republiky nebo s jeho souhlasem krajský hygienik nařídí mimořádné očkování proti přenosným nemocem všeho obyvatelstva nebo určité skupiny. Mimořádné očkování určitých skupin obyvatelstva proti některým přenosným nemocem hlavní hygienik České republiky nařídí také v případech, kdy současný stav vědy nedává předpoklady k zavedení pravidelného očkování.

(2) Podle odstavce 2 se provádí očkování:

- a) proti chřipce každý rok u osob trpících chronickými nespecifickými onemocněními dýchacích cest, chronickým onemocněním srdce, cév a ledvin nebo diabetem,
- b) proti virové hepatitidě B
 1. u novorozenců HBsAg pozitivních matek a u osob zařazených do pravidelné dialyzační léčby,
 2. u dalších skupin osob činných na jiných pracovištích zdravotnických zařízení se zřetelem k místním podmínkám, epidemiologické situaci, zejména s přihlédnutím k výši specifické nemocnosti, které určí krajský hygienik,
 3. proti zarděnkám vybraných skupin seronegativních žen produkčního věku.

§ 10

Očkování osob odjíždějících do ciziny a osob přijíždějících z ciziny

(1) Českoslovenští státní příslušníci jsou povinni podrobit se před cestou, před níž musí být očkování podle mezinárodních zdravotnických předpisů,³⁾ včas očkování nejen proti choleře, moru a žluté zimnici, ale podle potřeby i proti jiným přenosným nemocem, které určí hlavní hygienik České republiky. Povinnost podrobit se očkování proti přenosným nemocem, určeným hlavním hygienikem České republiky, zaniká po

2) § 75 zákona č. 20/1966 Sb.

3) Mezinárodní zdravotnický řád přijatý na 22. světovém zdravotnickém shromáždění v Bostonu v r. 1969. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 189/1948 Sb., o zřízení a Ústavě Světové zdravotnické organizace a o Protokolu o Mezinárodním úřadu zdravotnictví, přijatých dne 22. 7. 1946 na Mezinárodní zdravotnické konferenci v New Yorku.

uplynutí dvou měsíců od jejího stanovení, neurčí-li hlavní hygienik České republiky jinak.

(2) Cestující ze států, které určí hlavní hygienik České republiky, jsou povinni předložit zdravotnické službě v hraničních přechodech, popřípadě jiným hraničním orgánům k tomu pověřeným, mezinárodní osvědčení o očkování. Nemohou-li cestující předložit osvědčení o očkování, musí být vyzváni, aby se dali očkovat. Po očkování jsou během inkubační doby pod zvýšeným zdravotnickým dozorem. Odmitnou-li očkování, může být podle epidemiologické situace buď zakázán vjezd nebo průjezd, nebo jim může být nařízena na dobu inkubace karanténa, popřípadě ve výjimečných případech zvýšený zdravotnický dozor.

§ 11

Očkování při úrazech, poraněních a nehojících se ranách

Při úrazech, poraněních, bércových vředech a jiných nehojících se ranách, u nichž je nebezpečí onemocnění tetanem, se očkuje proti tomuto onemocnění; při pokousání nebo poranění podezřelým zvířetem se očkuje také proti vzteklině.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) U dětí narozených v době od 1. ledna 1991 do 31. prosince 1991, které mají trvalý pobyt ve Středočeském, Východočeském a Jihočeském kraji, se neprovede základní očkování proti tuberkulóze. Tyto děti se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulinovému testu.

(2) U dětí uvedených v odstavci 1, které změni místo trvalého pobytu tak, že již nebude v kraji Středočeském, Východočeském nebo Jiho-

českém, se provede základní očkování proti tuberkulóze v nejbližším možném termínu. Stejně se provede základní očkování proti tuberkulóze u dětí uvedených v odstavci 1, jejichž rodiče nebo jiné osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování.

§ 13

(1) Počínaje dnem 1. ledna 1992 se na území České republiky neprovádí základní očkování proti tuberkulóze, s výjimkou dětí, jejichž rodiče nebo osoby, které mají dítě v trvalé péči, budou žádat provedení očkování, dětí ohrožených rizikem tuberkulózy (např. děti v kontaktu s tuberkulózním nemocným) a dětí, u nichž byl výsledek intradermálního tuberkulinového testu ve věku čtrnácti let negativní (§ 2 odst. 2).

(2) Děti narozené od 1. ledna 1992 se podrobí ve třetím a šestém roce života a dále při podezření na infekci nebo onemocnění tuberkulózou intradermálnímu tuberkulinovému testu.

§ 14

U žáků všech středních škol, speciálních středních škol a učilišť, kteří nepředloží doklad o základním očkování a přeočkování proti spalničkám, se provede očkování proti této nákaze.

§ 15

Zrušuje se výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky – hlavního hygienika České socialistické republiky č. 1/1989 Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, oznámený v částce 41/1988 Sb.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. února 1991.

Ministr:

MUDr. **Bojar** CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 48/1991 Sb.

PROHLÁŠENÍ

Osoba podléhající očkování proti virové hepatitidě B
 zdravotnické zařízení
 oddělení (pracoviště)
 funkce

a) byla podrobně seznámena s povahou a významem zvláštního očkování proti virové hepatitidě B, nařízeného podle zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a jeho prováděcích předpisů (vyhláška č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem), které je prováděno na pracovišti

b) byla seznámena s důsledky, které při odmítnutí tohoto povinného očkování vyplývají ze zákoníku práce a dalších obecně závazných právních předpisů a přesto odmítá podrobit se očkování proti virové hepatitidě B z důvodů

V dne

Prohlášení podepsáno za účasti:

jméno a funkce.....

jméno a funkce.....

(podpis osoby podléhající očkování)

49

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 21. januára 1991

**o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch
a o ďalšej úprave konania**

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 15 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní ustanovuje:

§ 1

Úvodné ustanovenie

Táto vyhláška upravuje postup pri ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, výbere sprostredkovateľov a spôsob ich zápisu do zoznamu sprostredkovateľov, ako aj ďalšiu úpravu konania pred sprostredkovateľom, výbere rozhodcov, spôsob overovania ich odborných vedomostí, ich zápisu do zoznamu rozhodcov, ako aj ďalšiu úpravu konania pred rozhodcom.

§ 2

Ukladanie kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa

Kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa a rozhodnutie rozhodcu¹⁾ je povinná zmluvná strana na strane zamestnávateľa odovzdať do 14 dní od jej uzavretia na evidenciu a uloženie Ministerstvu práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Rovnako sa postupuje pri zmene alebo doplnení kolektívnej zmluvy.

Sprostredkovatelia

§ 3

Postup pri výbere sprostredkovateľov

Ministerstvo vyberá sprostredkovateľov z občanov a právnických osôb najmä na základe ich žiadosti alebo na návrh štátnych orgánov, vedeckých inštitúcií, vysokých škôl, zástupcov zamestnávateľov, odborových orgánov alebo na základe konkurzu.

§ 4

Zápis do zoznamu sprostredkovateľov

(1) Do zoznamu sprostredkovateľov ministerstvo môže zapísať občana, ktorý so zápisom vyslovil súhlas, ak spĺňa podmienky ustanovené v zákone²⁾ a ktorý

- a) má trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- b) je občiansky bezúhonný,
- c) má ukončené vysokoškolské vzdelanie.

(2) Do zoznamu sprostredkovateľov ministerstvo môže zapísať právnickú osobu vybranú podľa § 3, ktorá s výkonom sprostredkovateľskej činnosti súhlasí.

(3) Zápis do zoznamu sprostredkovateľov sa vykoná na obdobie troch rokov.

Rozhodcovia

§ 5

Postup pri výbere rozhodcov

(1) Ministerstvo pri výbere rozhodcov z občanov postupuje obdobne ako pri výbere sprostredkovateľov podľa § 3.

(2) Pred zápisom do zoznamu rozhodcov ministerstvo overí ich odbornú spôsobilosť z hľadiska odborného zamerania, najmä z pracovnoprávnej, mzdovej a sociálnej oblasti, spravidla osobným pohovorom.

§ 6

Zápis do zoznamu rozhodcov

(1) Do zoznamu rozhodcov sa môže zapísať občan, ktorý so zápisom vyslovil súhlas, spĺňa podmienky na výkon rozhodcovskej činnosti ustanovené v zákone³⁾ a ktorý

- a) má trvalý pobyt na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- b) je občiansky bezúhonný,
- c) má vysokoškolské právnické alebo ekonomické vzdelanie.

(2) Ministerstvo overuje odbornú spôsobilosť občanov zapísaných v zozname rozhodcov vždy po uplynutí troch rokov.

§ 7

O výsledku overenia odbornej spôsobilosti občana na činnosť rozhodcu sa vyhotoví záznam.

Spoločné ustanovenia

§ 8

Do zoznamu sprostredkovateľov a do zoznamu rozhodcov (ďalej len „zoznam“) ministerstvo zapíše, ak ide o občana, jeho meno a priezvisko, dátum narodenia, trvalý pobyt, adresu zamestnávateľa, pracovné zaradenie a odborné zameranie; ak ide o právnickú osobu zapíše jej názov, sídlo a predmet jej činnosti.

§ 9

(1) Ministerstvo oznámi sprostredkovateľovi

1) § 9 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní.

2) § 11 ods. 3 zákona č. 2/1991 Zb.

3) § 13 ods. 3 zákona č. 2/1991 Zb.

a rozhodcovi, že bol zapísaný do zoznamu. Zo zoznamu vyčiarkne sprostredkovateľa a rozhodcu, ak

- a) nesplňa podmienky uvedené v § 4 ods. 1 a 2 a v § 6,
- b) o to sám požiada,
- c) občan zomrie alebo právnická osoba zanikne,
- d) bezdôvodne nevykonáva sprostredkovateľskú a rozhodcovskú činnosť,
- e) uplynula doba, na ktorú bol zapísaný.

(2) Zo zoznamu sa vyčiarkne aj sprostredkovateľ, ktorý pred uplynutím doby uvedenej v § 4 ods. 3 nepožiada o opätovné zapísanie do zoznamu.

(3) Vyčiarknutie zo zoznamu ministerstvo písomne oznámi sprostredkovateľovi a rozhodcovi.

§ 10

Ministerstvo uverejní zoznam v dennej tlači, zašle ho na vedomie Konfederácii odborových zväzov Slovenskej republiky a zástupcom zamestnávateľov Slovenskej republiky.

§ 11

Výkon činnosti sprostredkovateľa a rozhodcu na základe určenia ministerstvom v konkrétnom spore možno odmietnuť len vtedy, ak sprostredkovateľ alebo rozhodca do 7 dní od určenia namietne svoju predpojatosť. V takom prípade ministerstvo určí bez zbytočného odkladu iného sprostredkovateľa alebo rozhodcu.

Konanie

§ 12

(1) Žiadosť o riešenie sporu sprostredkovateľom alebo rozhodcom sa predkladá ministerstvu písomne. V žiadosti musí byť presne vymedzený predmet sporu doložený písomnými materiálmi a stanovisko druhej zmluvnej strany. Všetky písomné materiály sa odovzdajú sprostredkovateľovi alebo rozhodcovi v dvoch vyhotoveniach.

(2) O prijatí žiadosti o riešenie sporu spíše sprostredkovateľ alebo rozhodca so zmluvnými stranami zápisnicu.

§ 13

Návrh sprostredkovateľa na riešenie sporu a rozhodnutie rozhodcu musí obsahovať

- a) presné označenie zmluvných strán,
- b) skutočnosti, o ktorých sa nemôžu zmluvné strany dohodnúť,
- c) názor sprostredkovateľa alebo výrok rozhodcu,
- d) odôvodnenie,
- e) dátum,
- f) meno sprostredkovateľa alebo rozhodcu a podpis.

§ 14

Činnosť sprostredkovateľa alebo rozhodcu je nezastupiteľná.

§ 15

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister:

MUDr. **Novák** CSc. v. r.

50

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 28. januára 1991,

ktorou sa určujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 31 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti ustanovuje:

Všeobecné ustanovenia

§ 1

Touto vyhláškou sa upravujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom a zamestnanie (ďalej len „hmotné zabezpečenie“),

ktorí sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce v mieste svojho trvalého pobytu a ktorým úrad práce nezabezpečil vhodné zamestnanie.¹⁾

§ 2

Pre účely tejto vyhlášky zamestnaním je pracovný pomer alebo obdobný vzťah k zamestnávateľovi, vrátane vzťahu k zahraničnému zamestnávateľovi v tuzemsku alebo v zahraničí a činnosť samostatne zárobkovo činných osôb.²⁾ Za zamest-

1) § 1 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

nanie pre tieto účely sa nepovažuje zamestnanie dohodnuté najviac na dve hodiny denne alebo v ktorom príjem zo zárobkovej činnosti bez odpočítania dane nepresahuje 800 Kčs mesačne.

Podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia

§ 3

(1) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje uchádzačovi o zamestnanie (ďalej len „uchádzač“), ak súčasne spĺňa, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, tieto podmienky

- a) v dobe, keď žiada o sprostredkovanie zamestnania, nie je v pracovnom pomere alebo v inom obdobnom vzťahu k zamestnávateľovi, ani nie je samostatne zárobkovo činnou osobou,
- b) v posledných troch rokoch pred podaním žiadosti o sprostredkovanie zamestnania bol najmenej po dobu 12 mesiacov zamestnaný alebo samostatne zárobkovo činný.

(2) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje aj uchádzačovi, ktorému úrad práce pre jeho ďalšie pracovné uplatnenie vo vhodnom zamestnaní zabezpečil rekvalifikáciu a uchádzač túto rekvalifikáciu nastúpil. Hmotné zabezpečenie sa tomuto uchádzačovi poskytuje, aj keď nespĺňa podmienku uvedenú v odseku 1 písm. b) a podmienku uvedenú v § 14 ods. 1 písm. f) zákona.³⁾

(3) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje aj v prípade vzniku pracovnej neschopnosti po uplynutí ochrannnej doby zo zamestnania, ak uchádzačovi neprislúchajú dávky nemocenského poistenia.

§ 4

(1) Náhradnú dobu⁴⁾ uchádzač preukazuje najmä občianskym preukazom, potvrdením vydaným príslušným orgánom alebo čestným vyhlásením.

(2) Uchádzač je povinný úradu práce oznámiť, či poberá dávky nemocenského poistenia, ktoré nahrádzajú mzdu, ako aj ďalšie skutočnosti rozhodné pre poskytovanie hmotného zabezpečenia.

§ 5

(1) Doba poskytovania hmotného zabezpečenia sa neprerušuje, ak došlo k zmene trvalého pobytu uchádzača a podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia sú splnené.

(2) Poskytovanie hmotného zabezpečenia sa predlžuje o dobu krátkodobého zamestnania, o dobu poberania peňažných dávok nemocenského poistenia nahrádzajúcich mzdu a o dobu pracovnej neschopnosti po uplynutí ochrannnej lehoty zo zamestnania.

§ 6

(1) Hmotné zabezpečenie sa poskytuje uchádzačovi po dobu prvých šiestich mesiacov vo výške 65 % priemerného mesačného čistého zárobku dosiahnutého v poslednom zamestnaní a po dobu ďalších šiestich mesiacov vo výške 60 % tohto zárobku.⁵⁾

(2) Uchádzačovi, ktorý nastúpil rekvalifikáciu zabezpečenú úradom práce, sa hmotné zabezpečenie poskytuje po celú dobu rekvalifikácie vo výške 70 % priemerného mesačného čistého zárobku dosiahnutého v poslednom zamestnaní.

(3) Uchádzačovi, ktorý preukáže v dobe pracovnej neschopnosti vyššie náklady spojené s chorobou alebo úrazom, sa môže hmotné zabezpečenie zvýšiť až do výšky nemocenského, ktoré by mu ináč patrilo podľa právnych predpisov o nemocenskom poistení z jeho posledného zamestnania.

§ 7

(1) Pri výpočte výšky hmotného zabezpečenia sa postupuje podľa právnych predpisov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku,⁶⁾ ak ďalej nie je ustanovené inak. Obdobne sa postupuje aj u tých uchádzačov, u ktorých sa v poslednom zamestnaní tieto predpisy neuplatňovali.

(2) Uchádzačovi, ktorý bol sociálne zabezpečený ako samostatne zárobkovo činná osoba, sa pre potreby výpočtu výšky hmotného zabezpečenia berie za základ výška priemerného mesačného vymeriavacieho základu pre účely sociálneho zabezpečenia.

(3) Uchádzačovi, ktorého posledné zamestnanie bolo v cudzine a zaplatil za dobu zamestnania v cudzine poistné, sa pre potreby výpočtu výšky hmotného zabezpečenia berie za základ výška priemerného mesačného vymeriavacieho základu.

(4) Ak uchádzač bol v poslednom zamestnaní zamestnaný menej ako 70 pracovných dní, pri výpočte hmotného zabezpečenia sa k tomuto zamestnaniu neprihliada. V tomto prípade sa výška hmotného zabezpečenia vypočíta z posledného zamestnania, v ktorom bol uchádzač zamestnaný po dobu dlhšiu ako 70 pracovných dní. Ak nemal uchádzač v posledných troch rokoch takéto zamestnanie, hmotné zabezpečenie sa mu poskytne vo výške dôchodku, ktorý sa ako jediný zdroj príjmu poskytuje jednotlivcovi podľa predpisov o sociálnom zabezpečení.⁷⁾

(5) Uchádzačovi, ktorý nemôže preukázať výšku priemerného mesačného čistého zárobku zo svojho posledného zamestnania, poskytuje sa hmotné zabezpečenie ako preddavok vo výške dôchodku, ktorý sa ako jediný zdroj príjmu poskytuje jednotlivcovi podľa predpisov o sociálnom zabezpečení⁷⁾ až do doby, pokiaľ túto výšku preukáže, najdlhšie

2) § 61 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení vyhlášky č. 123/1990 Zb. a vyhlášky č. 260/1990 Zb.

3) Zákon č. 1/1991 Zb.

4) § 13 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb.

5) § 17 zákona č. 1/1991 Zb.

6) Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 235/1988 Zb. o zisťovaní a používaní priemerného zárobku.

7) § 54 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

do doby, po ktorú sa mu poskytuje hmotné zabezpečenie.

§ 8

Hmotné zabezpečenie nepatrí uchádzačom po dobu, po ktorú im bolo poskytnuté odstupné podľa osobitného predpisu.⁸⁾ Týmto nie je dotknutá celková doba poskytovania hmotného zabezpečenia ustanovená v zákone o zamestnanosti.

§ 9

(1) Hmotné zabezpečenie sa vypláca v mesačných splátkach pozadu. Úrad práce môže uchádzačovi hmotné zabezpečenie vyplácať aj ako preddavok až do výšky 50 % priznaného hmotného zabezpečenia.

(2) Ak sú splnené podmienky pre poskytovanie hmotného zabezpečenia len po časť mesiaca, patrí za každý deň, keď tieto podmienky boli splnené, jedna tridsatina hmotného zabezpečenia. Celková výsledná suma sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom hore.

§ 10

(1) Uchádzačovi, ktorý pred skončením posledného zamestnania poberal dôchodok za výsluhu rokov,⁹⁾ príspevok za službu¹⁰⁾ alebo osobitný príspevok baníkom,¹¹⁾ patrí hmotné zabezpečenie v takej výške, aby hmotné zabezpečenie spolu s dôchodkom za výsluhu rokov, príspevkom za službu alebo osobitným príspevkom baníkom nebolo vyššie ako úhrn priemerného mesačného čistého zárobku, z ktorého sa hmotné zabezpečenie vypočítava, a tejto dávky vyplácanej pred skončením posledného zamestnania.

(2) Uchádzačovi, ktorého zamestnanie bolo dohodnuté najviac na dve hodiny denne, sa hmotné zabezpečenie kráti o zárobok presahujúci sumu 800 Kčs mesačne.

(3) Uchádzačovi, ktorý vedie so zamestnávateľom súdny spor o neplatnosť skončenia pracovného alebo obdobného vzťahu, sa poskytuje hmotné zabezpečenie ako preddavok. Ak príslušný súd rozhodne, že zamestnanie trvá a zamestnávateľ je povinný za dobu neprideľovania práce poskytnúť náhradu mzdy,¹²⁾ považuje sa ako preddavok poskytnuté hmotné zabezpečenie uchádzačovi za neoprávnený majetkový prospech.

§ 11

(1) Uchádzačovi so zmenenou pracovnou schopnosťou sa poskytuje hmotné zabezpečenie, ak nie je pre neho výhodnejšie poberanie príspevku pred umiestnením do zamestnania podľa predpisov o sociálnom zabezpečení.¹³⁾

(2) Ak sa uchádzačovi uvedenému v odseku 1 poskytovalo hmotné zabezpečenie a uplynula doba pre jeho poskytovanie, poskytne sa mu hmotné zabezpečenie za podmienok ustanovených predpismi o sociálnom zabezpečení.

§ 12

Uchádzačovi, ktorému vznikol nárok na hmotné zabezpečenie pred účinnosťou tejto vyhlášky, sa poskytuje hmotné zabezpečenie podľa tejto vyhlášky, len ak je to pre neho výhodnejšie.

§ 13

V § 1 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí č. 182/1968 Zb. o dávkach v materstve a o prídavkoch na deti uchádzačom o zamestnanie sa vypúšťajú slová „najneskôr do šiestich týždňov“ ako aj koniec vety za bodkočiarkou.

§ 14

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister

MUDr. **Novák** CSc. v. r.

8) Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 195/1989 Zb. o zabezpečení pracovníkov pri organizačných zmenách a občanov pred nástupom do zamestnania v znení zákona č. 162/1990 Zb. a vyhlášky č. 312/1990 Zb.

9) § 40 zákona č. 100/1988 Zb.

10) § 33 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 122/1978 Zb.), § 110 zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov.

11) Zákon č. 98/1987 Zb. o osobitnom príspevku baníkom v znení zákona č. 160/1989 Zb.

12) Napr. § 61 a 130 Zákonníka práce.

13) § 119 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb.

51

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 28. januára 1991,

ktorou sa určujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov, ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky podľa § 31 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti po dohode s Ministerstvom školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky ustanovuje:

§ 1

Touto vyhláškou sa upravujú bližšie podmienky zabezpečovania rekvalifikácie¹⁾ uchádzačov o zamestnanie a zamestnancov,²⁾ ako aj podmienky na vydávanie dokladov o kvalifikácii s celoštátnou pôsobnosťou.

§ 2

(1) Úrad práce zabezpečuje rekvalifikáciu uchádzačovi o zamestnanie bezplatne.

(2) Pri zaraďovaní uchádzača o zamestnanie do rekvalifikácie úrad práce vychádza z jeho osobných predpokladov, doterajšej kvalifikácie a schopností vykonávať zamestnanie, na ktoré sa má rekvalifikovať.

(3) Úrad práce môže zabezpečiť rekvalifikáciu záujemcom o zamestnanie na ich vlastné náklady, pokiaľ sa tak písomne dohodnú.

§ 3

(1) Rekvalifikácia sa zabezpečuje na základe písomnej dohody medzi uchádzačom o zamestnanie a úradom práce,³⁾ rekvalifikácia zamestnancov sa zabezpečuje na základe písomnej dohody medzi zamestnancom a zamestnávateľom.⁴⁾ V týchto dohodách sa uvedie najmä

- a) miesto konania rekvalifikácie,
- b) obsah rekvalifikácie,
- c) spôsob zabezpečenia rekvalifikácie,
- d) čas trvania rekvalifikácie, vrátane dátumu začiatku a ukončenia rekvalifikácie,
- e) podmienky hmotného zabezpečenia počas rekvalifikácie
- f) spôsob overenia získaných znalostí a zručností.

(2) Uchádzač o zamestnanie môže z vážnych zdravotných, rodinných alebo osobných dôvodov

odstúpiť od dohody o rekvalifikácii. Závažnosť dôvodov posudzuje úrad práce.

§ 4

(1) Úrad práce zabezpečuje rekvalifikáciu uchádzačovi o zamestnanie vo vzdelávacom alebo rekvalifikačnom zariadení na základe hospodárskej zmluvy⁵⁾ s týmto zariadením. Pokiaľ zamestnávateľ zabezpečuje rekvalifikáciu mimo svojho vzdelávacieho zariadenia, postupuje obdobne ako úrad práce.

(2) V hospodárskej zmluve sa uvedú podmienky zaradenia uchádzača o zamestnanie alebo zamestnanca do rekvalifikácie, miesto konania rekvalifikácie, obsah rekvalifikácie, spôsob zabezpečenia rekvalifikácie, dĺžka trvania rekvalifikácie, dátum začiatku a ukončenia rekvalifikácie, spôsob overenia získaných znalostí a zručností, kalkulácia nákladov, vrátane času a spôsobu ich úhrady.

§ 5

Ak zamestnávateľ zabezpečuje rekvalifikáciu prostredníctvom úradu práce, ktorý sa podieľa na úhrade jej nákladov a zamestnávateľ nesplní podmienky dohody, vráti vynaložené finančné prostriedky úradu práce, a to najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa o nesplnení podmienok úrad práce dozvedel.

§ 6

Rekvalifikácia sa realizuje rôznymi formami teoretickej a praktickej prípravy, najmä zaučením pre jednoduché manuálne činnosti, vyučením, špecializačnými kurzami, jednodoborovým štúdiom na strednej škole, pomaturitným a nadstavbovým štúdiom, krátkodobou formou vysokoškolského štúdia. Jednotlivé formy prípravy sa uplatňujú so zreteľom na výkon predpokladaného zamestnania.

§ 7

(1) Rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie, ktoré zabezpečuje rekvalifikáciu, môže byť poverené vydávať účastníkom rekvalifikácie po jej úspešnom ukončení doklad o kvalifikácii - osvedčenie

1) § 10 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

2) § 11 ods. 2 a 3 zákona č. 1/1991 Zb.

3) § 10 ods. 2 zákona č. 1/1991 Zb.

4) § 11 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb.

5) § 252 Hospodárskeho zákonníka.

s platnosťou v celej Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Osvedčenie sa označí odtlačkom pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky⁶⁾ podľa prílohy tejto vyhlášky.

(2) Spôsobilosť rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia na vydávanie osvedčenia sa overuje akreditáciou.

(3) O akreditácii rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia rozhoduje akreditačná komisia pre rekvalifikačné a vzdelávacie zariadenia pri Ministerstve školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.⁷⁾

§ 8

(1) Rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie predkladá písomnú žiadosť o akreditáciu akreditačnej komisii; žiadosť obsahuje

- a) vyhlásenie o materiálnom zabezpečení výučby a zabezpečení učební didaktickou technikou,
- b) zoznam odborov, pre ktoré sa akreditácia požaduje,

c) vyhlásenie o odbornej a pedagogickej spôsobilosti vyučujúcich.

K žiadosti je potrebné priložiť doklad o zriadení rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia a základnú pedagogickú dokumentáciu, najmä učebný plán a učebnú osnovu predmetného odboru.

(2) Rekvalifikačnému alebo vzdelávaciemu zariadeniu, ktoré spĺňa podmienky akreditácie, sa vydáva doklad - kredit. Kredit sa vydáva za odplatu, ktorej výšku určí akreditačná komisia.

(3) Ak rekvalifikačné alebo vzdelávacie zariadenie nedodržiava podmienky akreditácie, akreditačná komisia mu kredit odoberie. Kredit stráca platnosť zrušením rekvalifikačného alebo vzdelávacieho zariadenia.

(4) Udelenie a odobratie kreditu sa uverejňuje vo Zvestiach Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky a Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

§ 9

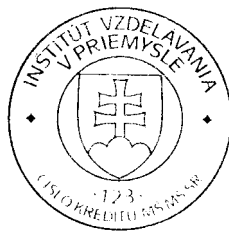
Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. februárom 1991.

Minister:

MUDr. **Novák** CSc. v. r.

Vzor

odtlačku pečiatky k označeniu osvedčenia s celoštátnou platnosťou

6) § 3 ods. 2 zákona SNR č. 51/1990 Zb. o používaní štátneho znaku, štátnej vlajky, štátnej pečate a štátnej hymny Slovenskej republiky.

7) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

52

Ministerstvo práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky

vydalo na základe § 12 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 474/1990 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby **výnos z 23. 1. 1991, ktorým sa určuje výška odmeny predsedom a členom komisií pre privatizáciu národného majetku a licitátorom.**

Tento výnos sa vzťahuje na predsedov a členov privatizačných komisií a licitátorov a určuje sa ním výška odmeny v rámci určeného rozpätia. Výnos nadobúda účinnosť dňom oznámenia o jeho vydaní v Zbierke zákonov. Možno doň nazrieť na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a na Ministerstve pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky.

53

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

vydalo podľa § 123 ods. 2 Zákonníka práce (úplné znenie č. 52/1989 Zb.) po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Slovenským odborovým zväzom pracovníkov miestneho hospodárstva výnos z 8. januára č. MH-5/1991-OE, **ktorým sa mení výnos** Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 25. mája 1987 č. MH-41/203/1987 **o osobitných paušálnych cestovných náhradách pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva.**

Výnos mení osobitné paušálne cestovné náhrady poskytované kominárom a vykupovačom druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva.

Výnos nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov. Do výnosu možno nazrieť na odbore miestnej výroby, služieb a bytového hospodárstva Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a bude uverejnený v Prevdzdkovom spravodajstve.

54

Hlavný arbiter Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

vydal podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 121/1962 Zb. o hospodárskej arbitráži v znení neskorších predpisov pod č. FD/59/SK/91 dňa 22. januára 1991 **výnos o odchylnom určení príslušnosti pre rozhodovanie niektorých sporov.**

Podľa tohto výnosu odchylné od ustanovení § 13 ods. 1 písm. a), b) zákona o hospodárskej arbitráži sú pre prejednávanie a rozhodovanie

- a) hospodárskych sporov, v ktorých aspoň jednou zo strán je Federálne ministerstvo obrany alebo jemu podriadená organizácia,
- b) hospodárskych sporov týkajúcich sa dodávok a poddodávok nevyhnutných pre zaistenie obrany a bezpečnosti štátu alebo dodávok v odbore štátnych hmotných rezerv,

s výnimkou sporov, ktoré sa týkajú skutočností tvoriacich predmet štátneho tajomstva, príslušné krajské (mestské) štátne arbitráže. Miestna príslušnosť pre prejednávanie a rozhodovanie týchto sporov sa spravuje ustanovením § 14 zákona o hospodárskej arbitráži.

Uvedený výnos nadobúda účinnosť 1. marcom 1991.

Do výnosu možno nazrieť na všetkých orgánoch hospodárskej arbitráže.

OPATRENIA
FEDERÁLNYCH ORGÁNOV A ORGÁNOV REPUBLÍK

USNESENÍ
České národní rady

ze dne 17. ledna 1991

o schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1991 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada schvaluje zákonné opatření předsednictva České národní rady ze dne 10. ledna 1991 č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky.

v z. **Kalvoda** v. r